

Elveda Ey Aşk

– Mustafa Kara · 26 Mayıs 2015

Hırpalanmış yüreğimle sürüklendim kıyılarına
Biraz hüzün, biraz acı biraz da gözyaşın
Tanıdık geldi belki de...
Merhaba ile başlayan
Elvedası olmayan ayrılıklardan
Tanıştıyorduk kim bilir seninle...
Ellerini tuttum önce sanki yüreğin ellerimde
Yüreklerimiz o kadar yakındı ki
Kelimelere gerek yoktu
Gözlerimiz anlatıyordu sonsuzluğu aşkı!
Eller kenetli, yürekler bir olmuş
Adın aşktı çünkü...
Gözlerden kalbe akan sonsuz konuşmalar
Asırlar geçse de üzerimizden susmazdık seninle
Sessizliğimiz çığlığımızdı kimsenin duymadığı
Şimdi gidiyorum senden
Elveda ey aşk!
Ellerim ellerinde kenetli
Diller lal olmuş sus pus
Acıyor kalbim, içimde feryadı figan...
Ellerimi çekmek ellerinden öylesine zor ki
Sanki yüreğimi söksem daha az kanayacak gibi
Ben gidiyorum
Elveda ey aşk...
Öylesine bakıyorsun ki gözlerime
Bakışların delip geçiyor yüreğimi
Sanki bırakıyorsun yüreğini ellerime
Al ömrümü git der gibi
Kalbin ellerimde
Kalbim paramparça...
Hissediyorum giderken ben de bitiyorum!
Bir söz bir kelime sanki gözlerinden düşüp
Dudaklarında can bulacak
Can katacakmış gibi
Tam da dilinin ucunda.

Ama acı bir zehri yutar gibi yutuyorsun
Ve yine sukut ve yine diller lal...
Çünkü hep suskunluğumuzda konuştuğ
Gizli saklı en derinlerde, en acı nameydik
Kimselerin bilmediği kos koca bir sevdadık.
Biliyorum kelimeler dökülürse yürekten dudaklara
Susamayız bir daha
Susmazsak eğer ayrılamayız...
Yüreğimden gelen her kelimeyi
Gözlerimden katre katre akıtarak
Paramparça yüreğimle usulca dönüyorum sırtımı sana
Beynimde depremler sol yanımda fırtına
Yüreğim alabora!
Biliyorum arkamdan öylece gidişime bakıyorsun sessizce...
Sanki bakışların kurşun olmuş
Sırtım delik deşik.
Bense her adımda biraz daha kayboluyorum yokluğunda
Yine yarım kalan bir sayfa daha
Yine dudaklarda donup kalan o üç kelime
Elveda ey aşk...
Bazen savruluruz delice bir rüzgârın peşi sıra
Her parçamız bir yerlerde.
Giden ben kalan sen olsan ne değişir ki
Senin içinde bir parça ben
Benim içimde sen olduktan sonra...
Ey aşk!
Bir gün kimsenin bilmediği bir yerde
Olur ya yine bir merhabanın içinde
Kim bilir biraz sen
Birazcık da ben
Belki de yeniden...
Yinede sana son sözüm...
Hırpalanmış yüreğimi yüreğinin üstüne koyup
Yüreğimden gelip
Gözlerimden damla damla akan
Dudaklarımda kalan o üç kelimeyi
Sana bırakıp gidiyorum.
Elveda ey aşk...
//Kimse duymasın diye kendimle konuşuyorum, yapayalnız yüreğimle dokunuyorum sensizliğime,

elveda ey aşk...//

Mustafa KARAAHMETOĐLU

25.05.2015